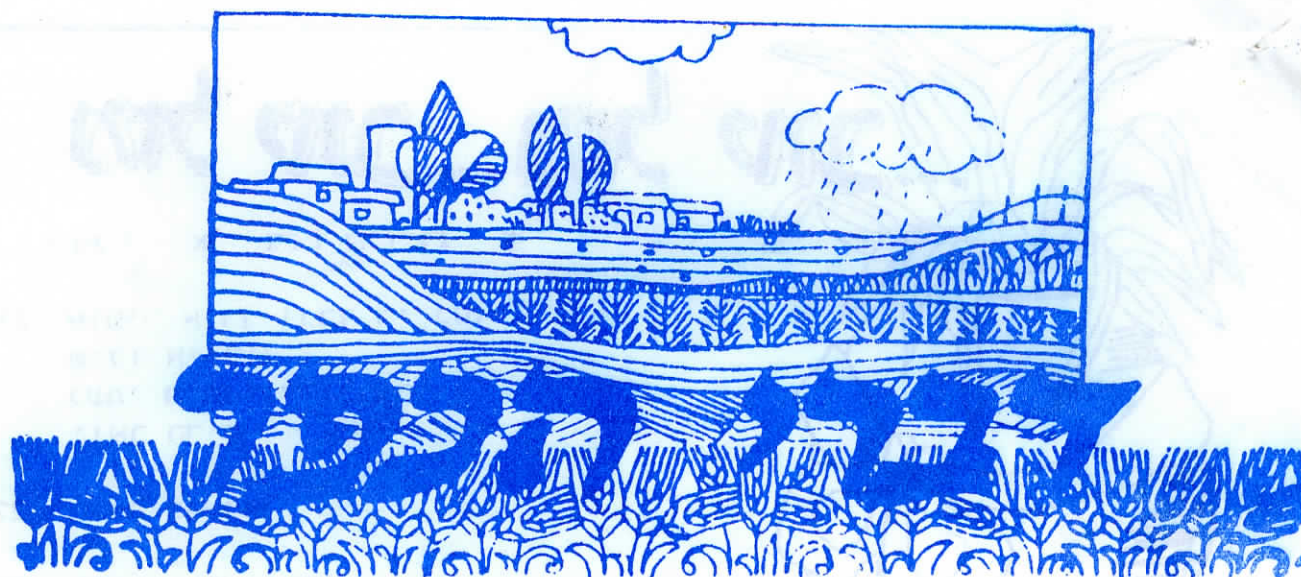

26.2 אופיר אורן (נכד דיינס)

נעמי דיפקינד (נכדה)

27.2 הדסה בן-נתן

28.2 גדי חי'ט (נכד)

לירן לינפון

2.3 אמירה אנגלסברג

שלמה ו' סבקר

3.3 נ"ד פרלסון

ה'ל' י'ן טלברג

נ ו ל ד ה ב ת

לתמי' ואסף 1710 מון

נ כ ד ה

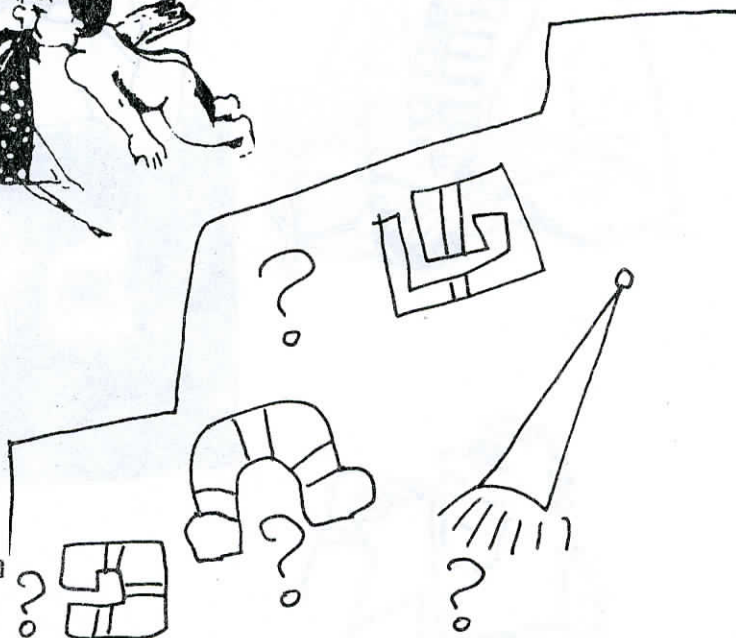
לשון זר' ימנד

נ י נ ה

לגב' לולמו

*** 7314 317 ***

לכל המשפחה

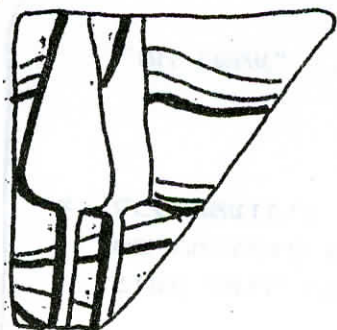
לחזור אתורה ל א ד ס ה ק ד מ ו ו ...

או להמריא לעולם המחר...

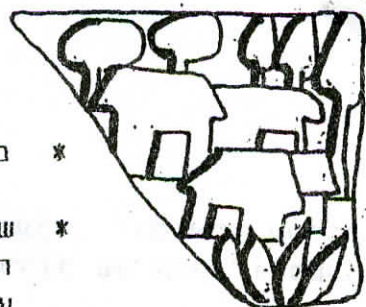
ואולי פשוט לחוות את תקופת ההיפפים וילדי הפרחים...

אין אונז' ה'רנ"ס א"ס...

מגהרת הזמן תעזור לכם להגיע לכל עידן ועידן...

מה נשמע?

* באופן כללי די טוב.

* שרה דבולט חזרה ביום ה' מבילורסיה הקפואה, אחרי שדאגה שכולם שם יודעים עברית, מתמצאים בתולדות הציונות, ומכירים את כל ריקודי-העם בעל-פה. דייב מוסר שלא היו בעיות בקשר למצב הבית.

* מאז אוגוסט היו במשק יותר מ-20 גנבות, פריצות והשחתות רכוש. ביום שבת המשיך האקשן - נלקחו מהבוטקה של השומרים מכשירי קשר. השואל האדיב לא השאיר פתק ולא הודעה. אבל מקור מוסמך מהבוטקה מוסר, כי נשמעו קולות וצלילים בערבית ממכשירי-קשר שונים בקיבוץ. בית כפר-הנשיא מברך על יוזמת האלמוני להכרת שפות זרות ובקדוב (לאחר הזדהות) תפתח הרשמה לחוג.

* הסטודנטים חוזרים לאט לאט מחופשת הסמסטר, ויותר לא נראה את דני ודישון בחלוקי חד"א - להתראות בחופש הבא!

* כנראה שיום שבת לא הביא לנו הרבה מזל, (חוץ ממזג-אוויר נוח), ואולפניסטית לשעבר חוותה חוויה מאוד לא נעימה ודי מזעזעת: היא הלכה עם הכלב לטיול באיזור הירדן, כשלפתע התקרבו 3 בחורים ערבים מטובא. שניים מהם התרחקו והשלישי דיבר איתה וניסה לתקוף אותה מינית. למרבה המזל, עברו בסביבה מכוניות של מטיילים שאיפשרו לה להשתחרר ולברוח. הענין טופל מיד, והתוקף נכנס מיד למעצר בר"פ. ביום ג' נערך לו משפט בנצרת, וגזר-הדין הוא חצי שנה כלא בפועל ו-3 שנים על תנאי + צו הרחקה מהמשק. כל הסיפור התרחש באור יום מלא ובשטח שמוכר לכולנו. מקרה כזה אמור להדליק לנו כמה נורות אדומות. לא עלינו.

* שחר "החברים של נפשה" כמון, ינטוש בקרוב את צוות הנוי לטובת צוות "Annoyed" - ובמקום לטפל בפרחים הוא יטפח את פרחי התלתן הצעיר. מבצע זה, יאפשר את שחרורה של שרית קולינס שיוצאת לעבודה חדשה. בהצלחה לכולם.

* שוני מאוהב ברוח הגולשת, אבל הוא לא מוכן להודות בזה.

* השינויים במשק הביאו איתם דוחות מכיוונים שונים, וברחבי הקיבוץ נראו כתובות - "לא לשכר דיפרנציאלי", עובדי המוסך מוסיפים "לא לסגר-דיפרנציאלי", וב"עמק-החולה" דורשים - "לא לחשבון דיפרנציאלי". הבקשות בטיפול.

* רג'י יצאה, כידוע לכם, מהעבודה בנעורים וכרגע היא והרי ברק מדווחים על Over booking של הקאזינו מק"ש ועד ירוחם. ברגעים אלה, נבנה סט חדש של קאזינו.

* למי שלא שם לב: המרכולית פתוחה עכשיו כל יום, כולל יום ב' (הגענו לאחרית הימים). שלו נמנוב גילה הערכה רבה להשקעת המוסד בלקוח, וקנה לכל העובדות טבעות. כפרה עליך שלו! (גם אני רוצה).

המשך בעמ' הבא...

"מה נשמע" ... המשך

* לכל המעוניין - מועדון-הזהב נמצא בבית מש' יוביס לשעבר. יום אחד נערכה שם התכנסות כלשהי ומופתי הגיע לשם בפעם הראשונה, רכוב על אופניו כשהוא צועק לעבר הבתים שבסביבה - "איפה בית הזקנים?"

* אם מישו לא שם לב למגפת השפעת שמשותוללת לה ברחבי המשק, זה רק בגלל שהיה לו מזל עד עכשיו, ושידע שזה צפוי לו בכל רגע.
(Prepare your toilet paper)

* השאלה הגדולה - האם יאלו מי באמת ירה ברידג', או שיאמינו לסטפני?

* סיגל הדר עזבה את המשק לת"א, והיא עושה עכשיו קורס בארקיע. בהצלחה ופיסה נעימה.

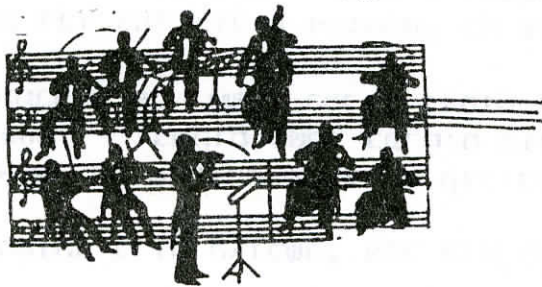
* לשתיינים, הרקדנים, הרכלנים, הרווקים, הנשואות, והדי-ג'יי: מהשבוע הבא הפאב ייפתח בימי שלישי. הזמינו את גבי גזית, אבל הוא קצת לחוץ בזמן.

* למי שמפסיד באופן קבוע את ה"קומדי-סטור" - יש שידור חוזר ביום שלישי בתלתון הבוגר.

שבת שלום וערב זך

רוני וגנר

מהנעשה בתרבות

ביום שבת

25.2.95

קונצרט מיוחד

של תלמידי י"ב ב"מגמת-המוסיקה"
ב"עמק-החולה".
הם עוברים כחינת בגרות בנגינה.
הנגינה שלהם מעולה וברמה גבוהה.

ועדת-תרבות רוצה להודות

ליאור בן-זאב

על עזרתו הרבה בשנה האחרונה.

כאולם דדו

שעה: 11:00

בינתיים, רות נאי, המקשרת בין
ועדת-תרבות וצוות-טכני עד שיימצא
מישהו קבוע.

כולם מוזמנים

נכון לעכשיו

קלפי:

שמתם לב לקופסה החדשה שג'וני בנה בשבילנו? היא לא רק יפה, היא גם עונה על כל הדרישות החוקיות של תהליכי ההצבעה. מכיוון שההצבעות אצלנו אינן מתקיימות ברצף אחד, והקלפי נשארת ללא עין פקוחה של "וועדת קלפי", הציע לנו עורך הדין שלנו לבנות קלפי כזאת שניתן יהיה לא רק לנעול את הקופסה עד לספירת הקולות, אלא גם לנעול את הפתח של הקופסה בשעות שאין בהן הצבעה. דייוויד ספלמן, המלווה שלנו מהתק"ס, ראה את הקלפי, וכל כך התלהב, שהציע לנו להקים ענף של ייצור קלפיות...

לי זה לא יקרה?

איננו יכולים לשים שומר על כל פריט של רכושנו. איננו יכולים להפסיק לעבוד ורק לעסוק באבטחה. אבל אנחנו חייבים לנהוג בזהירות, אנחנו חייבים לא להיות שאננים, לא לחשוב ש"לי זה לא יקרה". השבוע זה קרה למתנדבת שיצאה לטייל לבד בדרך לירדן ההררי. הפגישה עם שלושה צעירים בדרך היתה לא סימפטית. בסופו של דבר, זה הסתיים במעצר והודאה של החשוד, והפעם אפשר לאמר שהמטרה הצליחה. אבל המטרה היא לא להצליח ללכוד אשמים, המטרה היא למנוע את בצוע הפשע.

מועצה, אסיפה, מבקר, ועוד.

באופן כללי אני בהחלט מסכימה עם הרעיונות שהציע יונתן סטיל בגליון האחרון של "דבריו". יש לנו בעיה עם הצורה הנוכחית של הדמוקרטיה הישראלית. מצד אחד למעלה ממחצית חברי הקיבוץ משתתפים בהצבעה בקלפי, אך מצד שני כמעט לא מתקיים דיון ציבורי, ועל כך כבר כתבתי בעבר פעמים אחדות. לפני שנה ערכתי בדיקה לא מוסמכת של הלוח הדוחות לגבי הקמת מועצה בכפר-הנשיא שתבוא במקומה של האסיפה. נתקלתי בהרבה התנגדות, כאשר עיקר ההתנגדות היתה על הרקע שחברים לא היו מוכנים לוותר על זכותם להשתתף באסיפה, והם חששו שהחלטות שתקבלנה בלעדיהם. יחד עם זה חברים אינם מממשים את זכותם להשתתף באסיפה, הם אינם משתתפים בדיון וכתוצאה מכך "האסיפה הכללית" (איזה שם אנכרוניסטי) מתרוקנת מתכנה.

אין לי ספק שבכל מקרה יהיו נושאים שצריך יהיה תמיד להשאירם ל"אסיפה הכללית", כגון: קבלת מועמדים וחברים, אישור התכנית השנתית של המגזר העסקי, אישור מסגרת תקציבי קיום בחירת בעלי תפקידים מרכזיים ועוד. אולם המצב הקיים שבו נושאים רבים עוברים כמעט ישירות לקלפי איננו מצב של דמוקרטיה פעילה, ולכן לא נראה לי כמצב רצוי. מטבע הדברים, ההחלטות המגיעות לקלפי צריכות להיות מנוסחות באופן פשוט כדי שגם מי שלא עקב אחרי הדיון על כל הגוונים שלו יוכל להחליט. אולם החלטה כזאת עשויה להיות לא רק פשוטה אלא גם פשטנית.

לכן, נראה לי שהגיעה השעה להקים גוף ביניים, בין המזכירות והמועצה הכלכלית לבין האסיפה. גוף שישבו בו 30-40 חברים נבחרים, שתהיה להם מחויבות להופיע לישיבות. גוף שיתכנס בערך פעם בחודש לדון בנושאים שחלקם מגיע היום לאסיפה. הדיונים במועצה יהיו פתוחים למשקיפים, האופציה של הבאת נושאים להכרעה בקלפי עדיין תשמר גם מתוך דיונים במועצה.

לפני שנה בערך השתתפתי בפורום של התק"ם שדן בנושאים של תהליכי קבלת החלטות בעידון של הקיבוץ החדש. בנוסף לדעיון המועצה דובר גם הרבה בתהליכים דמוקרטיים במצב של הפרדת העסק מהקהילה. קבוץ שעובר לפעול במסגרת מרכזי רווח (או מרכזי אחריות, או מרכזי עלות, או ענפים אוטונומיים, תקראו לזה איך שתמצאו) צריך לפתח כלים לקבלת החלטות בתוך הענפים. מכיוון שמרכזי הרווח/עלות/אחריות וכו' צריך לקבל החלטות שלא קבל בעבר, בנושאי כח אדם, הוצאות והכנסות ועוד, הוא חייב לקיים מסגרת קבועה של דיונים בתוך הצוות. וכן, חלק מההחלטות שצריכות להתקבל בקבוץ תעבורנה לאחריות המרכזים האוטונומיים, שבהם צריך להתבצע תהליך של דמוקרטיה ישירה, כלומר - תהליך משותף של כל הצוות.

רעיון זה נראה לי רעיון נכון ומשלים למערך של אסיפה כללית, מועצה - העומדת מעל מועצה כלכלית ומזכירות, וועדות בנושאים חברתיים, ומרכזי אחריות בעניינים של עבודה וניהול הענפים.

אני מזמינה אתכם חברים, להביע את דעתכם על הרעיונות האלה שהעליתי כאן.

רעיון נוסף, שהעלה יונתן סטיל, ושגם עליו כתבתי כבר בחדשים האחרונים, הוא הצורך להכניס את מוסד הבקורת בצורה מסודרת. מבקר מקצועי שהוא חיצוני למערכת, העובד מול וועדת בקורת. דווקא הדיונים על השינוי (וההחלטות שנקבל, כאלה או אחרות), מביא אותנו קרוב יותר למימוש החלטה ישנה שלנו בעניין זה. נושא המבקר, הוא חלק אינטגרלי של המהלכים אליהם אנחנו הולכים עכשיו.

תפקיד המזכיר בעידון של שינוי:

הרבה שאלות חשובות ומעניינות עלו במרתונים על השינוי. אחת מן השאלות עוסקת בהגדרה חדשה של תפקיד המזכיר לאחר השינוי. למעשה, אנחנו מעולם לא הגדרנו בצורה מפורשת את תפקיד המזכיר (גם על זה כבר כתבתי מספיק פעמים - אני מתחילה כבר לחזור על עצמי...). אבל אם איכשהו הסתדרנו עם איזושהי קונספציה כללית של תפקיד אמורפי שנתפר על פי המידות והכישורים של מי שנכנס לנעליים האלה לתקופה של שנתיים, הרי שזה יהיה בהחלט תפקיד מסוג אחר לגמרי כאשר נקבל את ההצעות לשינוי. לא רק תפקיד המזכיר ישתנה, עוד כמה תפקידים ילבשו אופי אחר, צריך יהיה לחשוב על תפקידיהן של וועדות שונות: וועדת חברה, וועדת החבר המבוגר, וועדת חברים, ואחרות.

החדשים הקרובים, השנה הקרובה, ואולי גם השנתיים הקרובות מביאות עמן הרבה מאד נושאים למחשבה, הרבה עבודה, הרבה מאד אתגרים והרבה מאד עניין.

וכל זה נכון לעכשיו (ולחדשים הקרובים).

הייתי במינסק - וחזרתי!

לאחר התלבטות רבה החלטתי לחזור. בשום פנים ואופן לא יכולתי להזדהות עם המשטר או עם החיים ה"יהודיים" שם. זה לא בגלל הקור (לא היה נורא בכלל) או מפני שאין מה לאכול (יש - למי שיש כסף). יש גם בית-כנסת (אפילו שניים), מרכז-ישראלי (המארגן הרצאות, חוגים וכו'), וכל מיני ארגונים יהודיים הקובעים את מקומם שם. אבל אין עתיד ל"קהילה-היהודית" - לא מבחינה רוחנית, ואולי גם כלכלית. המצב הכלכלי קשה במיוחד למקבלי משכורת או פנסיה (כ-15-20 דולר לחודש). יש הרבה תרבות, אבל בקנה מידה מקומי הכרטיסים יקרים (כ-40 סנט). מי שבא מבחוץ ומחזיק כסף זר, יכול להינות מכל טוב אבל קשה לראות את הזקנים הנבהלים מעליות המחירים היומיים, אפילו בלחם.

המשטר נשאר פחות או יותר כמו שהוא היה לפני פירוק ברית-המועצות. הנשיא נבחר בבחירות אישיות, אבל הוא לא חכם במיוחד ולא הצליח לקדם את מדינתו. יש הרבה אבסורדים הנובעים מפירוק ברית-המועצות - הרבה מפעלים מושבתים חלק מהזמן. כי הם תלויים בחלקים האמורים להגיע מ"מדינות" אחרות. הרבה אנשים לא יעילים נמצאים במקומות חשובים ומונעים התקדמות. בתי-המשפט הם בדיחה, ושופטים פועלים באופן שרירותי נגד האזרח הקטן (למשל, בעצירת מכוניות על עבירות מדומות).

הרבה יהודים לומדים עברית - כי ילדיהם כבר נמצאים בישראל, והם מתכננים עליה מתישהו בעתיד. גם הרבה צעירים מאורגנים במסגרות שונות - בתי-ספר יהודיים (מלאים, או רק ביום ראשון), מפגשים עם מדריכי נוער, קבלות שבת וכו'. מצד שני פגשתי גם אנשים שעדיין לא החליטו לעלות, ולא הבנתי איך הם יכולים להמשיך בחייהם שם. יתכן שהמעבר לשפה חדשה ותרבות שונה מרתיעה או שמצב הבטחוני אצלנו מפחיד. פגשתי גם אנשים שמפחדים שהמצב הכלכלי שלהם יהיה יותר גרוע אצלנו. מצאתי את עצמי אומרת הרבה פעמים - "יותר גרוע ממה שיש פה לא יכול להיות". פגשתי גם מבוגרים שלא רוצים לקבל עזרה מישראל, כי הם לא תרמו לבניית הארץ. הכי טראגי היה לראות אנשים בשוק, המחזיקים פריט אחד או שניים ביד (כמו שני דגים, או זוג נעליים) ומגסים למכור אותם.

קוריוזים:

- יש הרבה חתונות ובגיל צעיר, אך אחד מתוך כל שלושה זוגות יתגרשו בקרוב.
- שיחות טלפון בתוך העיר הן בחינם ויש מכשירים בכל מקום.
- תחבורה ציבורית עירונית (מלבד מטרו) היא חינם, כי צפוף מדי לערוך ביקורת כרטיסים. הכל ישן מאד ולא מטופל.
- חלב קונים בחנות אחת, אבל לחם בחנות אחרת. לכל קניה כדאי להביא שקיות ניילון משלך, אחרת תסתובב עם כיכר לחם או בקבוק חלב ביד.
- בקניות, צריך קודם לזוודא את המחיר, לעמוד בתור כדי לשלם בקופה, ואז לעמוד בתור לקבל את הדרוש.
- בתי השימוש, אפילו באולם תיאטרון מהודד, הם בלי אסלות.
- המחירים נקובים בדולרים, אך צריך לשלם בכסף מקומי (\$1 = כ-11,000 זיצי'יקים, וכל יום השער משתנה). יש תורים ארוכים במקומות להחלפת כסף, במיוחד איפה שהשער הכי גבוה.

המשך בעמ' הבא

הייתי במינסק, וחזרתי! ... המשך

- ילדים מכיתה ה' לומדים שישה ימים בשבוע, ורוב בתי-הספר הם מכיתה א'-י"א. צריך לעמוד כשעונים על שאלה או כשמבוגר נכנס לכיתה.
- לכל בית-ספר יש Sponsor (בית-חרושת או חברה), וככל שהוא יותר מוצלח, כך בית-הספר יזכה ליותר ציוד.
- דירות מקבלים דרך מקומות העבודה המשלמים לבניית דירות. (מורים מחכים כ-20 שנה, אך חברה "עשירה" יותר, יכולה לספק דירות לעובדיה תוך זמן קצר יחסית. עד אז גרים עם ההורים, או באכסניות, משפחה בחדר).

שרה דבולט

חדש במועדון-הזהב

ספריית וידאו: גבי לודנה דבולט, תרמה לנו הרבה קסטות במבחר מזהים של סרטים וקטעים שונים.
כל החברים מוזמנים לבוא למועדון-הזהב,
רצוי בין 08:00 - 12:00
או להתקשר לאלזה: 054 או 059 ולקחת הביתה, בהשאלה.

ציון לשבח-
ותודה!

לצוות הבטחון שלנו: יובל, חיים וטוני על שטיפלו ברצינות ובמהירות בקריאתנו אליהם ביום ו' שעבר, כאשר הסתובב בין בתי-הילדים, גבר זר, שנראה חשוד במראהו ובטענתו כי בא להסתכל על ילדים. טוב שאתם פה ושלא נזדקק לכם בעתיד.

בתודה

עידית ג'

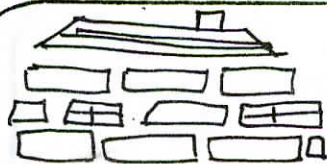
בשם צוות הגיל-הרך

לחברים ורכזי ענפים:

לאחר שנים של בלאגן, אנו מעדכנים ומסדרים את זיכויי הנעורים עבור עבודה לפולין/רשיון-נהיגה. אנא קבלו בהכנה ובאהדה, נעדים שיבואו אליכם לברורים ולחתימה על עבודות שנעשו אפילו לפני שנתיים.

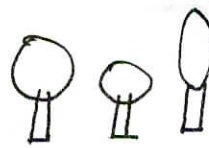
מסתבר, שעבודות רבות לא נרשמו במחשב לזכות הנער/ה ולתובת החבר/ענף אפילו אם חתמתם על פתק. בתודה יוחאי והנעורים

שיכון

ענייני

עם הכנסת לתפקיד רכז-שיכון בוועדת-חברה, הנני מבקש לייסד נוהל חדש של חלוקת דירות שמתפנות עקב מעבר דיירים או שינוי סטטוס.

הנוהל הוא כדלהלן: לכל דירה פנויה שמיועדת לחברה, יוצא מכרז, ובו תוצע הדירה לקהל הרחב. מי שרואה עצמו זכאי או מתאים, יפנה אלי בכתב, ובכתב בלבד! לת"ד 110.

בתום תקופה של שבועיים לפחות, תתכנס וועדת-חברה ותדון בבקשות, ותחליט ע"פ הקריטריונים הקבועים בתקנון שיכון.

לאחר פירסום ההחלטות, תינתן שהות נוספת לעירעורים, ולאחריה ההחלטה תהיה שרירה וקיימת. ותפורסם ברבים.

בכל פניה, יש לציין את מספר המכרז ואת מספר הדירה. כדאי גם לנמק ולפרט ע"מ שהוועדה תוכל לקבל את התמונה המלאה. בעת הצורך, יוזמנו הפונים לישיבת הוועדה להשמיע את דבריהם.

מכרז 1/95

גודל	דיר קודם	מיקום
דירה 1 :	דירת-קבע	אירית ואדי אזור
		שכונת-הרכבת

הערה: הדירה פנויה ומוכנה לכניסת דיירים.

דירה 2 :	דירת-קבע	זאבי ויניטה ניצן
		שכונת-משק-ילדים

הערה: מאז יציאת משפחת ניצן, מתגוררת בדירה משפחת בידק, והם מעוניינים בדירה כדירת קבע.

כאמור: נא להגיש בקשות עד לתאריך 10.3.95
אשר א' - רכז-שיכון

כ"ו באדר א' תשמ"ז (1987)

גב' אסתר פיליפס

גילה מדר

ריקמה וצי לוס

הכרזות קטנות

התערוכה מוצגת בצוותא רח' אבן גבירול 30 תל אביב

בתאריכים 2.3.95 - 3.4.95

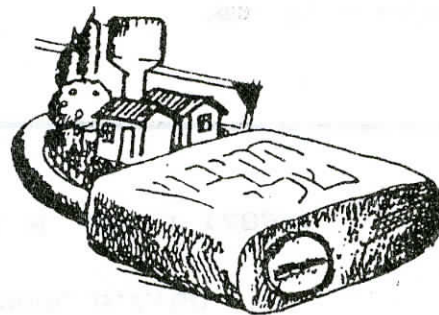
מידי יום א-ה 9:00 - 15:00, בערבים מ-19:00 לפי אירועים, ביום ו' 9:00 - 13:00

שכר דיפרנציאלי במדרום גליל -

לפי הכתבה ב"דף הירוק" ההצעה שקיבלו שם
לזאת המוצעת אצלנו - אבל קטע אחד משך את תשומת ליבי.
הוא מעורר מחשבה. האם הוא מעשי?

"אנחנו סוכרנים להחליט מהגננת
שלנו ומקום עבודתה לא פחות חשובים מריכוז ענף
הבקר. לכן אין מין ההכרח שהיא תקבל שכר לפי
השוק או לפי דירוג משרד החינוך; החשיבות שאנו
מייחסים לעבודה שלה היא שתכריע. מטרות
השינוי הן ברורות: הקטנת תלות החבר במוסדות,
ייעול מערכת העבודה, הגברת המוטיבציה
לנשיאת תפקידים ולקיחת אחריות, הגדלת
הלכידות החברתית ושמירה על עקרון הערכות
ההדדית".

השיטה החדשה מאפשרת
למוסדות הקיבוץ לתת שכר מועדף לענפים
חינוכיים, כגון חינוך.

שכר דיפרנציאלי - כן או לא!

קראתי שוב בחוברת-האדומה ושם כתוב בדף הראשון כדלקמן:
"הצוות החליט שתהליך קבלת ההחלטות לא ייעצר עד שאחד המודלים יקבל רוב של 75% לפחות. על מנת שיקבל רוב כזה, כל ההצבעות תיעשינה בצורת סקרים והמודל יעבור שיפורים ושיפוצים עד קבלת הרוב הרצוי". ובהמשך בסעיף "המודלים המוצעים" כתוב: "הצוות ממליץ לבחור באחד משני המודלים כמודל לשינוי בכפר-הנשיא".

אינני מתכוון לנתח כאן את כל הסעיפים השונים והקביעות השונות בתוך שני המודלים, כפי שכתוב בחוברת. אבל יש לציין מראש שההצעה הכתובה, שההצבעה תהיה בעד מודל א' או מודל ב' ותו לא, היא הצעה פסולה לחלוטין כי, מראש קובעים שאחד המודלים חייב להתקבל אצלנו. ועל זה יש כבר עכשיו להבהיר, לכל הצוותים ותומכיהם, שכך לא יהיה! ומדוע? כי שני המודלים מבוססים על שכר דיפרנציאלי ולכן, על חברי כפר-הנשיא להחליט קודם אם הם רוצים בשכר דיפרנציאלי או לא. לא תיתכן דרך אחרת, כי אם רוב חברי כפר-הנשיא אינו רוצה בשכר דיפרנציאלי, אז אין מקום להצביע בעד מודל א' או ב'!

ובכדי לקיים הצבעה כזו על שכר דיפרנציאלי, שאני דורש, אינני זקוק לדיון או החלטה של שום ועדה, גוף או בעל-תפקיד. אני מודיע כאן עכשיו, שאני דורש בעתיד הקרוב ביותר, הצבעה של חברי כפר-הנשיא, האם הם בכלל רוצים בשכר דיפרנציאלי. כפי שציננתי, בלי החלטה כזו, אין מקום או טעם להמשיך הדיונים על שני המודלים.

בדצוני לציין בסוף דברי, שאני מתייחס כאן לענין השכר בלבד. בחוברת האדומה ישנן הצעות רבות לשינויים בכלל אצלנו, שינויים שעליהם מדברים מזמן, שינויים שאינם קשורים בכלל בתמיכה במודל זה או אחר. שינויים בכפר-הנשיא, היו מהימים הראשונים שלנו וכך יהיה עד לסוף ימינו.

משה בן-חיים

כנס מצויינים

- אהלן איגי, מה נשמע?
- הלו בוקי זה אתה?
- מי זה עם לא אני! עשרה קילוגרם יותר כבד, מקריח, נלחם עם אולקוס אבל אותו בוקי המצוין מכיתת "עלוקה" של קבוצנו "עין-תקווה". ואתה איגי, איך העניינים, מזמן לא נפגשנו?!
- אל תשאל, אל תשאל. אתה זוכר כשיצאנו מהקבוץ נחשבנו למצויינים, תקוות הניהול והביזנס של המסחר הישראלי?
- זוכר, זוכר. איזה ימים טובים היו אז.
- נו, מצאתי ג'וב נהדר ואחרי כמה זמן הוצאתי את האשה והילדים מהקבוץ ובנינו בית ב"מעלה-אשליה", חמש דקות מפקק התנועה של כפר-שמריהו.
- כל הכבוד, ידענו שתגיע.
- רגע, זה לא כל הסיפור. קיבלתי משכנתא, שלחתי את האשה לעבוד גם כן והכל היה על הכיפק במשך חמש שנים. ואז הופיע מצוין אחר צעיר יותר ממני עם תעודה מהביזנס סקול של מכללת יוצאי הקבוץ ואני פוטרתי.
- פוטרתי בגיל 48!
- בושה. מה אתה עושה עכשיו?
- פניתי למזכירות הקבוץ ואמרתי שתהילה, הילדים ואני משתגעים לחזור לקבוץ ואני מוכן לקבל עלי את תפקידי הקודם בתור מנהל מחלקה במפעל.
- ציינתי שנשמח לגור באותו בית בשיכון המזבלה.
- בטח שמחו שאתה חוזר. הרי אין רבים כמוך.
- הלוואי וצדקת. קם דור שלא זכר את איגי. אותם בינוניים שבגללם נאלצנו לעזוב את הקבוץ, אותם בינוניים הם הבוסים היום. לא רצו לקבל אותי.
- איזה בזיון. זה קבוץ זה? איזה מקום לא שמח לקבל בחזרה בנים שעזבו?
- ומה איתך בוקי איך הולך אצלך?
- איגי, אל תשאל....

קורסים לבינוניים

סמינר-הקיבוצים שמח להודיע שיפתחו שני קורסים מקבילים בשנת תשנ"ו לבינוניים. בגלל הביקוש הרב של סטודנטים עירוניים, הוחלט לפתוח קורס ערב לבינוניים ומטה. בגמר הקורסים שישתתעו על תקופה של שנתיים, תחולק תעודה למסיימים.

המקצועות שילמדו:

- א. איך להיות בינוני ומאושר - פרופ' שמחה אולקוס.
- ב. להיות מצטיין בבית ובינוני בחוץ - ד"ר חיים מוג-לב.
- ג. התנהגות בינונית בעולם החי והצומח - ד"ר ססיליה לב-שמח.
- ד. חשבון דיפרנציאלי כנגד תקציב דיפרנציאלי - פרופ' יוסי נגזרת.
- ה. פסיכולוגיה של הצטיינות, נכשלות, בעידן המחשב - אינג'ינר יוקו קוקו (יפן)

נושאים לבחירה: פרוש רש"י למושגים: מיומן, בכיר, אכל אותה, עבדים היינו, נס לא קרה לנו, ועוד.

לסחטנות אין גבול

כל אחד יודע, מתוך קריאת ספרי בלש והתחקות אחרי מעשי המאפיה האיטלקית, שלסחטנות אין גבול. אין הבטחה שאם נכנעת לסחטן, לחוטף, או לדורש תשלום תמורת "הגנה", לא ישוב הדורש באיום של "או, או!"
המשך בעמ' הבא.....

"בינינו לבין עצמנו" ... המשך

כיום אנחנו עומדים בפני איום כזה. ומה שיותר גרוע, הוא נעשה ע"י מתווך וותיק שאומר: "אם לא נשנה, המצויינים יעזבו אותנו!" מה שהוא לא תופש או לא רוצה להבין הוא, שתקציב דיפרנציאלי לא יספק את אותם המכונים "בכירים". הם עוד יחזרו אלינו ויאמרו: "אתם יודעים שזה ביתי ואני אוהב אותו, אבל בחוץ, כמנהל, אוכל לקבל 10,000 ש"ח לחודש נטו! מה שאתם מציעים לי זה כסף לבוטנים! או, או...."

סקר עתיד הקבוצ

עד עתה רק כ-20% טרחו למלא את השאלון, אבל אפשר לראות שהתוצאות שלו, שיתפרסמו בשבוע הבא במלואן, הן מעין שבשבת המציינת לאן נושבת הרוח. מתקבל הרושם שתומכי השינוי המוצע, לא השתתפו במשאל. מאלה שמילאו את השאלון, מסתברת עובדה, שאם מגמה זו תימשך, השינויים המוצעים יקבלו 75% בקלפי רק כשיבוא המשיח.

החדשות הטובות

יש עוד מודל בדרך והוא יופיע בפני צמאי המודלים בקרוב. הוא יציע שינוי במסגרת קבוצית סבירה. בינתיים התאזרו בסבלנות ואל תכינו סנדוויצ'ים.

שבת שלום

אריק א'

מכל הבא לך ראש

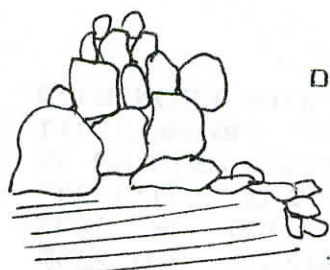
"טהראן מתכוונת לשגר סוכנים שלה לישראל במסווה עולים"

"השב"כ לכד מאות עולים מרגלים"

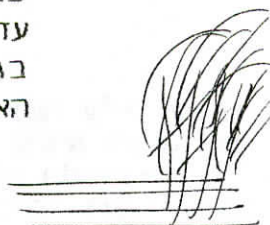
שתי כותרות אלה הופיעו השבוע בהבלטה בעיתון שלי, ולא סתם - הראשונה בראש כתבה של אורלי אזולאי-כץ, השנייה בדיווח של רון בן-ישי.

הן החזירו אותי לימי הנעורים שלי, בכריטניה הגדולה בשנות הארבעים. בתור פליטה מגרמניה נאלצתי בהגיעי לגיל 16 להצטייד בתעודת זהות מיוחדת, שסומנה במילים enemy alien, כלומר אויבת ידידותית או בני-ברית עוינים... זה היה בשיא התקופה של פחד-פלישה מצד הגרמנים, כשעל כל גג ברחבי הממלכה הוצב כל לילה שומר, מזויין לפחות במקל... תעודת זהות מיוחדת זו הגבילה את תנועתי, וכל שבוע נאלצתי להתייצב בתחנת המשטרה הקרובה - דבר שהיה לי מאוד לא נעים, כי חתרתי בכל כוחי בשלב זה של חיי להיראות אנגליה טהורה. לי עוד היה מזל - מבוגרים יותר (כולל אחד הדודים שלי, ואגב גם את סבא פרנק שלנו) הוגלו לקנדה או לאוסטרליה...

האם גם אנחנו נכנס להיסטוריית מרגלים, מטובלת בפחד זרים?

כשקיבלנו את הקטע הבא מאדם ב-ח, דרך יצחק
עדר, לפני כחודש ימים, התכוונו לפרסם אותו
בגליון חג המשק. אבל לאור ההתפתחויות בימים
האלה התברר לנו שיש לו מסר עכשווי מאוד...
המערכת

כיצד בנו החברים את כפר הנשיא

(דוד אלמן, שלפי מורהו, כתב את החיבור בהיותו תלמיד בבית הספר היסודי
בכפר הנשיא, נשבע שאינו זוכר דבר וחצי דבר, ושלא ייתכן שהוא המחבר.)

לפני מספר שנים באו הרבה חברים מאנגליה לכפר-בלום וגם לארץ
ישראל. מלחמה היתה אז בארץ ונורו יריות ברחובות. בזמן ההוא היו
הערבים עוד ערבים רעים מאוד.

החברים הלכו לחדרה ושם אמרה הממשלה להם: "יש מלחמה בארץ
ואנחנו צריכים חברים אשר יבנו קיבוצים אשר ישמרו על הגליל ועל
הירדן. הלכו החברים הגלילה. הם הגיעו עד מחניים אשר בגליל והם ראו
שהסביבה יפה-יפה. במחניים נחו החברים. הם רקדו ושרו כל הלילה ואיש
לא הלך לישון.

בבוקר יצאו החברים את מחניים. הם נסעו במכונית-משא, בטנדרים,
טרקטורים וגם בעגלות. לחברים היתה צידה לדרך וגם רובים. הם נתנו
לחיילים לנסוע עמם, כי היתה מלחמה בארץ ונורו יריות בהרים...

נהג-הטנדר קם ורובהו על ידו. הוא צעק בקול רם ובקומה זקופה: "הירדנה".
אז נסעו המכוניות בשורה ארוכה-ארוכה. מלחמה היתה אז בגליל ונורו יריות
בהרים.

השיירה נעצרה לא הרחק מהירדן. כאן מקום עזוב-עזוב בשם מנסורה,
לפני מנסורה עמד שער - והשער סגור.

ירד הנהג מן המכונית ומשך בשער, אך השער לא נפתח. השומר ירד מן הטנדר
ומשך בשער, אך השער לא נפתח. ירדה הטבחית מן הטנדר ומשכה בשער אך השער
לא נפתח. ירד גם איש המפעל ומשך אף הוא בשער, אך השער לא נפתח. גם
מרכז-המשק ומרכז-הקניות ירדו מן הטנדר, והשער לא נפתח.

לפתע פתאם קמו מרכז-המשק וסדרן-העבודה וצעקו בקול מורם
ובקומה זקופה:

י מ ש כ ו כ ל ה ח ב ר י מ ב י ח ד!
ב י ח ד י מ ש כ ו כ ל ה ח ב ר י מ!

הושיט הנהג יד לשומרת והשומר הושיט יד לטבחית. הטבחית
הושיטה יד לפלח, והפלח הושיט יד לאיש המפעל, ואיש המפעל
הושיט יד למרכז-הקניות ועוד-ועוד, עד שכל חבר אחז יד של
רעהו - ונורו יריות בגליל! החברים משכו בשער ביחד. הם
משכו חזק-חזק. נפתח השער והחברים נכנסו למנסורה.

במנסורה שתלו החברים שתיל-עץ קטן והוציאו אבנים מן האדמה ומן האבנים
בנו החברים בית ואת הבית הזה קראו בשם קיבוץ כפר-הנשיא, דאר נע,
גליל עליון - ואת הבית הזה בנו החברים בשביל תמיד ובשביל הילדים שלהם.

עופר, ניר ושליח אינטלגנט

אז ככה, כידוע, המזכירות היא ה"קישקה" של הקיבוץ, ולשם מגיע כל האקשן. ביום ו' האחרון, הגיע למזכירות שליח משירות בין"ל של משלוחי פרחים, והביא זר מחו"ל לעופר גלילי. עובדות המזכירות הודיעו לו שילך ו"יחפש" באילת-השחר, שם נמצאת מש' גלילי.

הבחור התעקש, ואגב התעקשות סיפר לצוות שהמען כתוב באנגלית, ושזה לא בדיוק עופר אלא אופר. האסימון נפל די מהר, והצוות ה"אנגלו-סכסי דור שני", הבין שמדובר ב-Upper Galilee. מיד הן הודיעו לשליח האינטלגנט שזוהי כתובת. אבל... מה השם?

הנ"ל התבלבל קצת, אבל מיד התעשת והרים טלפון לסניף שממנו בא, בצפת. שם מסרו לו שהמען המיוחל הוא - ניר אופר. ושוב הוכיח הצוות את עמידתו במצבי לחץ, וביודעו שאין חיה כזאת פה (אין חיות במשק - גנבו את כולן), ביקש מהקול שבקו שבבקשה יאית. התוצאה נראתה ככה - Near Oafed. השתחרה דממה בחדר... זה היה סתום אפילו בעיני המזכירות! ופתאום השתחררה הברקה לחלל החדר. הסתבר שה-'O' - הוא בעצם - 'S' - והמסקנה הסופית היתה - Near Sfad, כלומר - ליד צפת.

הגאון הוכיח בקיאות בגיאוגרפיה, וגילה לצמד שכפר-הנשיא, אם הן לא יודעות, זה בכלל לא ליד צפת.

ועכשיו, בפעם ה-3 ברציפות אנו רואים שליטה מוחלטת במקרה חרום. הזוג המוזר הסביר לאיינשטיין שמחו"ל הכל נראה יותר קטן, וכאשר מפת הארץ מונחת על עמוד אחד של אטלס, כפר-הנשיא וצפת קרובות כמו שני תיקים רפואיים בקבלה של "רקתי".

הפרופסור החליף כבר בערך 12 צבעים בשלב זה, אבל התחיל להבין מה קורה. ואז, הצוות הנועז הצמיד אותו בחזרה לטלפון. אחרי שהסביר לבוס שלו מה לוקח כל-כך הרבה זמן, ושאל אם יש המשך לכתובת, הוא הסתובב אל המזכירות האלקטרוניות ושאל - "יש לכם פה ג'ו שריטה ?".

מסקנה הכרחית ! - למש' משיח, ולכל קרובינו שכתפוצות: כדאי מן הסתם להניח שבישראל לא יודעים אנגלית, ובטח שלא לקרוא אנגלית, ולכן - כדאי לכתוב את הכתובת בעברית, אחרת נחפש יום אחד את הבל (כורזים).

סיפרו: צילה בן-רשף ורחל גינת.
כתבה: רוני וגנר.

דור ההמשך מתחיל להתעורר לאפשרויות התקשורת דרך העלון. כפי ששמתם לב. "מה-נשמע" כתוב בצורה מעניינת ובסגנון רענן ע"י רוני וגנר השבוע. נקווה שרבים ילכו בעקבותיה. בנוסף לזה, "גנבתי" מספר קטעים מהעלון שהכינה וועדת-העלון של ביי"ס "מבוא-גליל" והרי הם לפניכם:

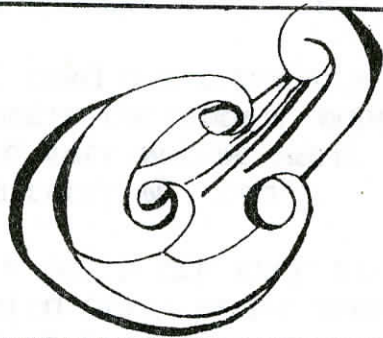
העורכת

קול ספר הטרה

חופית כהן, רעיה רובין, אסף מרגלית

חופית ורעיה ראינו את ילדי כיתה ב' ומורותיהם על קבלת ספר התורה. שאלנו את הילדים ואת המורות שאלות בנושא קבלת ספר תורה והרי לפניכם התשובות. הילדים בכיתה ב' למדו לקרוא קבלת ספר התורה על: סיפורי התנ"ך כמו שמשון ודלילה, דוד וגוליית, אדם וחווה. הילדים למדו מהו תנ"ך! ומה הם חמישה חומשי תורה. בחגיגת מסיבת ספר התורה הילדים הציגו הצגות, שרו שירים והקריאו כל מיני הקראות בנושא. התרגשו קצת, שמחו, הרגישו כיף והתרגשו מאד במסיבה. נראה שכולם היו מרוצים. נאחל שגם המשך לימודי התורה יהיו באותה אווירה.

ועדת עלון

בחלליות
הילדים מגנים והמורה נותנת קצב. יש הרבה ילדים. הילדים מתאמנים בקבוצות, כל זוג לבד ואחר כך כולם ביחד.

בחזרה לקראת הקונצרט

נכנסו לחזרה של שלוש קבוצות נגינה ביחד: מנדולינות, חליליות, כלי הקשה. הילדים יושבים בשלוש קבוצות עפ"י הכלים, ואביטל המורה לחליליות מנצחת ומראה סימן להתחיל. הילדים מתאמנים לקראת קונצרט.

מה הילדים אומרים על הפרוייקט?

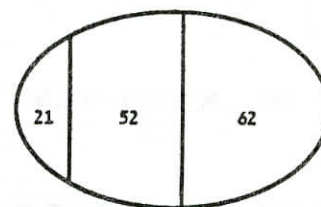
הילדים חושבים שכלי הנגינה יפים, הם אוהבים אותם, נהנים מהצלילים, ונהנים בכלל לנגן.

מבוא גליל

הפכאקאט והפוגים שלך

בבית הספר שלנו נדבקו הילדים במחלת ה"פוגים" (כמו שאר ילדי הארץ). הרגשנו שיש חלוקי דעות בקרב הילדים במשחק הפוגים. ערכנו משאל בין הילדים בכיתות: **"האם אני בעד או נגד משחק הפוגים?"** במשאל השתתפו 133 תלמידים. והרי לכם התוצאות:

62 בעד

52 נגד

21 נמצעים

סכום המשאל אכן מאשר שמשחק הפוגים נתון במחלוקת אצל ילדי מבוא גליל.

ילדים שתמכו במשחק טענו: "מדוע לא לשחק במשחק משעשע?" "זהו אוסף שילדים נהנים" "יש מתח וזה כיף" "משחק שמתאים לתנאים במבוא גליל בעיקר בימות גשמים".

הילדים שהתנגדו למשחק טענו: "יש גנבות, בעיקר הגדולים לקטנים" "מבזבז כסף" "זה מסוכן כי הפצץ יכול לפגוע" "כדאי לשחק רק במשקים, כי שם ניתן לתפוס את הגנב!!..."

תודה...

זיג ספר מנגן

מאת: אילת וגנר, כרמל

מהו "ביי"ס מנגן"? - בית ספר מנגן הוא פרוייקט חדש בבית הספר מחזור ג' שייד לפרוייקט זה, בו מגנים כל הילדים בכלי נגינה. סיירנו וראינו מקרוב את הפרוייקט והרי לכם הסקירה:

אנו מתכבדים להזמין

לתה של מנחה

במועדון הזהב

ביום רביעי 22.2.95

בשעות 17:00 - 18:00

בתכנית:

- * הצגת פרויקט מלאכת היד האחרונה שעשית (להשוויץ בו או המשך העבודה)
- * אי הבאת פרויקט מלאכת יד (כדי שתוכלי לעבוד על פרויקט המלאכה שלנו)
- * הבאת ספרים להחלפה בכריכה רכה
- * טעימה והתפעלות מהלחמניות, הריבות והעוגות מעשה ידינו
- * התכנסות לשיחה, פטפוט וכוס תה.

מצפים לראותכם,

רג'י

**You Are Cordially Invited
To
"Afternoon Tea +"
in The Moadon HaZahav
5- 6 pm on Wednesday 22.2.95**

Programme Includes:

- *Bringing Your Current Craft Project
(so that you can show it off and/or work on it)**
- *Not Bringing Your Craft Project
(so that you can work on Our Craft Project)**
- *Bringing Paperbacks for a Book Swap**
- *Admiring and Tasting our Rolls, Jams, Cakes, etc.**
- *Getting Together for a Chat and a Cup of Tea**

Looking forward to seeing you -

Reggie

הזמנה

כ"ט ניסן תשס"ג

ל

בעקבות נושא המשפחה
אני רוצה להזמין אתכם
לאן שלי לקבל את
פניה השבת

ביום שישי 24.2

בשעה 12:00

באגן רמון

נשמח לראותכם

נ"ה וצ"ח אן כיוון

23 בפברואר 1995

43

מס'

כ' אדר א' תשנ"ה 20.12.95

סכום ישיבת המזכירות מס' 42

מיום 19.2.95

נוכחים: תמר, לן, שלמה, רחל ג., ג'ייסון, מכאל, שבי, רענן, דייב, נעה.
נעדרו: אורי א., רחל א., רפי, צביה.

אישור סכום הישיבה הקודמת:

הסיכום אושר.

- בנושא הפיצויים על נזקי ההצתה במכבסה, נמסר כי החברים קבלו כבר הודעות זיכוי על הנזקים שנגרמו להם (הנזקים לבגדים הסתכמו בכ-8500 ש"ח, וזאת בנוסף לסכום דומה של הנזק שנגרם למכבסה עצמה).
- בנושא הפיכת דירות מתפנות בכפר-הנשיא למקור הכנסה, תמר הודיעה שהצוות שיעבד את ההצעות מורכב מ: אורי ג., אשר, קרול ב., ג'ייסון ואיתן.

בחירות להחלפת חברים במזכירות ובמועצה הכלכלית:

לקראת הבחירות שאמורות להתקיים בימים הקרובים דנה המזכירות בשאלה האם יש טעם לפגם בכך שחבר ישב בשני הגופים האלה בעת ובעונה אחת.
הדעות היו חלוקות: רוב החברים לא ראה בעיה בכך שחבר ייבחר הן למזכירות והן למועצה הכלכלית, ולא ראו בכך ניגוד אינטרסים. מיעוט חברי המזכירות סברו שלא נכון לרכז הרבה כח אצל מספר מצומצם של חברים, ושיש מקום לפזר את הכח וההשפעה ולחלק את העול.
כאמור, ברוב גדול סכמה המזכירות שאין מקום להגביל את הבחירה.
הבחירות להחלפת חברים במזכירות ובמועצה הכלכלית תתקיימנה בשבוע הבא.

דיון בעקבות התפטרותו של שבי מהמזכירות:

בעקבות הודעתו של שבי על התפטרותו מהמזכירות קיימו אתו חברים רבים שיחות באופן אישי, והתקיים דיון של המזכירות כולה עם שבי.
הדיון נסב על שאלות של השקפות עולם בנושאים שונים, על תחושות אישיות ועל נהלי עבודה של המזכירות. בדיון דברו כל החברים על לבו של שבי לחזור בו מהתפטרותו, לאחר שיהרהר בכך שנית.
בתוך הדיון על נהלי העבודה של המזכירות עלתה שאלת ויטוס הפרוטוקול. בין חברי המזכירות לא נמצא מי שירשום פרוטוקול באופן קבוע, וגם שיטת התורנות לא עלתה יפה. המצב היום הוא שנרשמים רק סיכומים. לאור זאת סוכם להוסיף לסיכומים אלה, במידה ויש חילוקי דעות בנושא מסויים, דיווח על הדעות השונות.

שונות:

- המזכירות דנה בכמה תופעות של חברים הפועלים בניגוד להחלטות מפורשות בעיקר בנושא בנייה פרטית והחזקת רכב. הדיון לא הסתיים.
- כלבים: לאור ריבוי המקרים של תקיפה על ידי כלב מסוג רוטוויילר, עלה שוב נושא הכלבים בכפר-הנשיא לדיון. סוכם לפעול הן באמצעות וועדת כלבים, והן באמצעות מסגרות אחרות (המועצה האזורית, לבדוק את האספקטים המשפטיים של הנושא וכו').

-נהיגה וחנייה בתוך הקיבוץ: לאחרונה מתגברים שוב המקרים בהם חברים, צעירים ותושבים מחנים את מכוניותיהם במקומות שהחנייה בהם אסורה, ומקרים של נהיגה במהירות מופרזת בתוך החצר. בנושא החנייה קבלו על עצמם חברי המזכירות לפעול לתיקון המצב. בישיבה הבאה של המזכירות יתקיים דיון על הצעה להטיל קנסות על מי שמחנה רכב במקומות שהחנייה בהם אסורה.
בנושא הנהיגה המסוכנת - תתבקש וועדת התחבורה לדון בתלונות.

סכמה: תמר

תוספת לדו"ח מיום 18.1.95

כזכור, קבלה המזכירות החלטה על הפעלת "בית יונתן" כמרכז יום לקשישים. ריצ'ל ג'קסון קבלה על עצמה להיות אם הבית של בית יונתן, מתוך הבנה שיימצא מנהל אדמיניסטרטיבי למקום.
בימים אלה התקבלה הסכמתה של יעל שפרונג להיות המנהלת האדמיניסטרטיבית של בית יונתן. בתוקף תפקידה תעסוק יעל גם בתכנון ובהכנות לקראת הרחבת בית יונתן והקמת הבית הסיעודי.

מועדת הבריות

1. ועדת בריאות, צוות המרפאה ונציגי המזכירות, עובדים על גיבוש קוים מנחים לפעילות הועדה ומוסדות הבריאות.
קיימנו כבר מספר ישיבות, ואנו נעזרים ביועץ חיצוני.
עקב השינויים שחלים בקיבוץ וכן בטוח הבריאות הממלכתי, יתכן שיהיו שינויים בקרוב. אך בינתיים, עלינו להגדיר לעצמנו קוים מנחים לפעילות השוטפת ולחלוקת תקציבנו המוגבל...
כשנסיים את העבודה, נפרסם את הסיכום לחברה.
2. הבהרה: בטופס רישום כרטיסי נסיעה (שמוסרים לגרשי עם כרטיסי אגד), יש לרשום בסעיף "על חשבון", בריות אם נסעתם באוטובוס למטרות בריאות.
אתם תזוכו כרגיל, זה רק לצורך מעקב.

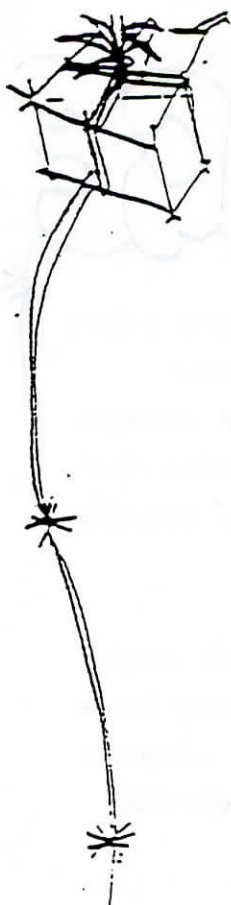
והעיקר, תהיו בריאים!

רות גולן

סידור עבודה

החל מה - 1 במרץ 1995, יתחיל בוב ויניו בחפיפה עם ארי שטיינר.
בוב ישמש כסדרן עבודה עד חזרתה של ארי מחופשת הלידה.

עבודה נעימה

MAZAL TOV

* HAPPY BIRTHDAY *

26.2 Ofir Oren (Raines Grandson)
Shilo Ayalon
Naomi Rifkind (Granddaughter)
Yoav Harris

27.2 Hadassa Ben-Natan

28.2 Gadi Chait (Grandson)
Liran Lynton

2.3 Amira Englesberg
Shlomo Weisbeker

3.3 Nir Pearlson
Helyn Talberg

~~~~~  
A NEW DAUGHTER/GRANDDAUGHTER/GREATGRANDDAUGHTER  
has arrived.

MAZAL TOV

to the parents: Tammi & Assaf  
grandparents: Shosh & Raymond  
and greatgrandma: Mrs. Solomon



~~~~~  
NEWS OF THE WEEK

* Sara Devolt is back from her six-week stint in Minsk, teaching Hebrew, Israeli songs and dances etc. and tells of her experiences: In her inimitable manner she writes that "I came back because I couldn't really identify with the Jewish life there..." She writes that although people are not actually hungry, the very low salaries (15 - 20 \$ per month!) make life very difficult. Although there is a rich cultural life, the price of tickets (40 cents!) puts it out of reach of all but the minority. Tourists, with foreign currency, can have a marvellous time, but it is pathetic to see people, especially pensioners, in a panic after each rise of prices of even such basic commodities as bread. She also says that the break-up of the Soviet Union causes many factories to stand idle, because spare parts used to come from other parts of

contd.

PARENTS PAGE

Contd.

the country, and are now held up. A large number of Jews are starting to learn Ivrit, some because their children have already made Aliyah and they want to follow in their footsteps, and younger people are beginning to form Aliyah groups of different kinds. But there are also some people who do not dare to leave Russia, because they are afraid of the security risks in our area...

* We should like to thank Mrs. Devolt, who has contributed her huge collection of video-films to the "Golden Club" - and (if you have a video at home) we invite you to come and borrow them for viewing at your leisure. Ilse is there from 8.00 to 12.00 every week-day (Tel. 054) in the flat vacated by the Tubis family.

* Petty robberies are continuing: The inter-com vanished from the night-watchman's hut - and sacks of animal food were slashed in the store-room. No-one has been caught. The police did, however, catch the fellow who tried to meddle with a girl-volunteer who was walking her dog by the Jordan. Fortunately he was stopped by passers-by before any serious harm was done - and of course the girls are (again) being warned about taking lonely walks in the vicinity. VAN DER GULIK, Flor (ULPAN 58)

* The school-leavers who play an instrument will give a special concert in the Hall tomorrow morning at 11.00 o'clock. Those are young people who are taking their finals in music, so the standard should be high. All are invited.

* Rumour has it that about 90 individuals of all ages went down with the 'flu during the past few weeks! We wish them all, and any others who are sick, a speedy recovery.

And of course - SHABBAT SHALOM

I N G E

JAHRZEIT

26 Adar 1987

Mrs. Esther Phillips

